

Η ΦΟΥΡΝΑΡΙΣΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Η Μαρία Ανδρονίκου, η θεία Μαρίκα, η φουρνάρισα των Αντικυθήρων, γεννήθηκε στην Ερμιόνη το 1931.

Όντας δύο χρονών, πεθαίνει η μητέρα της και έτσι ο πατέρας της, μετά από λίγα χρόνια, παντρεύεται ξανά, κάνοντας τρία παιδιά. Τα χρόνια περνάνε και, όπως λέει η ίδια για τον εαυτό της, είναι ένα υπερκινητικό παιδί, που θέλει να κάνει δουλειές και αγαπάει την καθαριότητα. Η μητριά της δουλεύει και έτσι εκείνη φροντίζει τα αδέρφια της,

Σε ηλικία 12 ετών κάτι γίνεται. : Σκοτώνουν τον μπαμπά της και έπειτα τον πάνε σπίτι, μπροστά σ' εκείνη και στ' αδέρφια της.

Μετά το γεγονός αυτό, η οικογένεια μεταφέρεται στον Πειραιά και η Μαρία πηγαίνει σαν υπηρέτρια σε ένα σπίτι στο Φάληρο, συνεισφέροντας με τον τρόπο αυτόν στα έξοδα και στην ανατροφή των αδελφών της.

Οι γειτόνισες στο Φάληρο βλέπουν ότι η Μαρία είναι καλή και άξια κοπέλα, και γι' αυτό την προξενεύουν με τον αδελφό τους Χρήστο Ανδρόνικο.

Εκείνη, θέλοντας να ξεφύγει από την δύσκολη κατάσταση που βρισκόταν, αποφασίζει το 1957 να τον παντρευτεί.

Μαζί με τον άντρα της φεύγουν για τα Αντικύθηρα, έναν άγνωστο τόπο με άγνωστους ανθρώπους γι' αυτήν, όπου η Μαρία προσπαθεί να συμμαζέψει το παλιό και εργένικο σπίτι που συναντάει.

Τον επόμενο χρόνο πάει στον Πειραιά και γεννάει το πρώτο της παιδί. Μετά, επιστρέφει στα Αντικύθηρα, όπου, τα επόμενα δύο χρόνια, γεννάει και τα άλλα δύο παιδιά της.

Προκειμένου να μεγαλώσει τα παιδιά, ο Χρήστος της αγοράζει δύο-τρεις κότες και δύο κασίκες και την μαθαίνει να ζυμώνει. Εκείνος, από την μεριά του, πηγαίνει για ψάρεμα.

Έτσι, η Μαρία αναγκάζεται να πηγαίνει, χωρίς καν υποδήματα, με τον γαϊδάρο στα επάνω χωριά –ακόμα και νύχτα- για να πουλάει τα ψάρια. Ωστόσο, το εισόδημα από τα ψάρια δεν είναι αρκετό. Έτσι, η Μαρία ξεκινάει συγχρόνως να πουλάει και το ψωμί που ζυμώνει. Για να καταφέρει να αυξήσει την παραγωγή του ψωμιού, αναγκάζεται να δουλεύει νυχθημερόν και να κουβαλάει τα ξύλα για τον φούρνο στην πλάτη της.

Μετά από λίγο καιρό, Κρητικοί που συνηθίζουν να πηγαίνουν στο νησί, βαφτίζουν τα δυο της παιδιά και, και βλέποντας πόσο άξια είναι, της προτείνουν να πάει στην Κρήτη για να μαζεύει ελιές. Εκείνη αποφασίζει να πάει μαζί τους.

Έτσι, η Μαρία για να αναθρέψει την οικογένειά της, μαζεύει ξύλα για τον φούρνο, ζημώνει ψωμί, το πουλάει σε όλο το νησί μαζί με τα ψάρια, και μαζεύει και ελιές στην Κρήτη.

Η ζωή συνεχίζεται έτσι για αρκετά χρόνια. Στην δύσκολη καθημερινότητά της έρχεται να προστεθεί και η ασθένεια του άντρα της του Χρήστου, που τον περιποιείται επί τρία χρόνια, μέχρι τον θάνατό του.

Μετά από χρόνια, πεθαίνει και το μικρότερο παιδί της Μαρίας, γεγονός που αποτελεί τεράστιο πλήγμα για εκείνη.

Παρ'όλες τις δυσκολίες που έχει περάσει και τα χρόνια προβλήματα υγείας που αυτές έχουν επιφέρει, καταφέρνει τουλάχιστον να χαρεί τα εγγόνια και τα δισέγγονά της.

Η Μαρία πεθαίνει το 2017 στα 85 της χρόνια, πολύ ταλαιπωρημένη από τις ατυχίες και τις κακουχίες που της επιφύλαξε η ζωή, αλλά και πολύ ικανοποιημένη από την αγάπη που της έδειξαν η νέα οικογένειά της, τα παιδιά της και οι πραγματικοί συμπατριώτες της οι Αντικυθήριοι.

